

[Albertsen.]

De samme to partier havde den tilsvarende opfattelse, da vi drøftede tingene i fjor. Nu er situationen blot ændret, nu kan vi realisere den. Vi mener, det er forsvarligt, rimeligt og retfærdigt, og vi må selvfølgelig, det er da helt klart — for at bruge den vending — qua vores regeringsposition tage ansvaret for de økonomiske konsekvenser heraf, og det er det, der vil ske. Derfor mener vi ikke, at der er tale om stemmefiskeri eller andre tilsvarende nedværdigende ting. Der er tale om, at vi indfrir løfter, som vi gav dengang, at vi realiserer forhøjelser, som vi mener pensionisterne har krav på, og som er rimelige og velbegrundede også ud fra det statistiske materiale, vi anvender i så henseende.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kommer vist til at gentage mig selv fra sidst, jeg var heroppe på talerstolen. Når vi når til at skulle yde penge til en gruppe, der er dårligt stillet her i samfundet — denne gang er det pensionisterne — kommer vi ind i en stor, ja, man kan vel ikke kalde det finanslovdebat nu, men en stor debat om pengene her i samfundet.

Der bliver spurgt: hvor skal pengene komme fra? Vi har de penge, de er indeholdt i finansloven. Jeg har for at være helt sikker konfereret med budgetministeren. De 300 mill. kr. er indeholdt i finansloven og i budgetoverslagene. Det er altså ikke penge, vi skal ud at finde, og som efter sigende ikke skulle findes.

Vi mener, og dermed kan jeg svare flere af ordførerne, at der er et efterslæb for pensionisterne. Det spørgsmål har til stadighed været drøftet, om det skulle være de disponible indkomster, vi skulle rette os efter, eller hvad det skulle være. Det er rigtigt, at det er de disponible indkomster, som også hr. Poul Schlüter har nævnt det, som er opregnet i det materiale, i det bilag, der er kommet fra socialministeriet, og de tal er da selvfølgelig rigtige. Men vi vil til stadighed være uenige om, på hvilken måde pensionerne skal reguleres. Vi mener som sagt fortsat, at der er et efterslæb i forhold til udviklingen på arbejdsmarkedet. Spørgsmålet om skatteklempet problemet blev draget ind i diskussionen. Jeg synes, vi skulle vente

med den diskussion, til vi skal behandle det lovforslag, som er til behandling i socialudvalget.

Hr. Valbak talte om prioritering på det sociale område, og vi vil meget gerne gå ind i en diskussion om en prioritering på dette område, men vi vil meget gerne vente med at lave denne prioritering, til vi har opnået balance på det sociale område, og vi mener, at denne sociale balance opnås, når dette lovforslag bliver vedtaget her i folketinget.

Til hr. Poul Schlüter vil jeg sige, at han tager ganske fejl, hvis han tror, at dette er et plaster på såret for kulegravningsbanden. Jeg står helt uforstående over for, at man kan drage dette problem ind i diskussionen på nuværende tidspunkt. Det er rigtigt, at det blev diskuteret i forbindelse med arbejdet i kulegravningsbanden, men det kan ikke være nogen ubekendt her i tinget, at dette lovforslag blev fremsat, længe før kulegravningsbanden overhovedet kom på tale. Lovforslaget blev fremsat den 29. februar 1972, og kulegravningsbanden påbegyndte sit arbejde betydelig senere. Jeg vil gerne gøre det ganske klart, at den socialdemokratiske gruppe på intet tidspunkt kunne gå ind for kulegravningsbandens ideer om de 300 mill. kr., og det fremgik også klart af de udtalelser, der fremkom. Min egen holdning har været helt klar. Lovforslaget om de 300 mill. kr. til pensionisterne skulle selvfølgelig gennemføres, når vi havde fremsat det her i tinget. Det har intet med kulegravningsbanden at gøre.

Jeg tror, jeg har svaret på spørgsmålet om de disponible indkomster. Jeg tror ikke, der kan opnås enighed om, hvordan den fremtidige regulering skal ske. Først når vi har en indkomststatistik vedrørende kildeskatten, er der mulighed for at fremkomme med forslag om, hvordan man skal velstandsregulere pensionen i fremtiden.

Nathalie Lind: Jeg vil for det første takke ministeren for hendes udtalelser, som jeg forstod på den måde, at hun erkendte, at det var de disponible indtægter, der var tale om, at det altså var en nettodækningsprocent. Derimod kan man nok beklage, at ministeren sagde, at man aldrig ville opnå enighed her i tinget om, hvordan man skulle